മധുരമായ കുട്ടികളേ, ഭാരതഭൂമി സുഖദാതാ ബാബയുടെ ജന്മഭൂമിയാണ്, ബാബ തന്നെ വന്നാണ് സര്‍വ്വ കുട്ടികളേയും ദഃഖത്തില്‍ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്നത്.

ചോദ്യം- ഏറ്റവും ഉയര്‍ന്നതും വളരെ ദീര്‍ഘവും, എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ കുട്ടികള്‍ക്ക് സാധാരണവുമായ കഥ ഏതാണ്?
ഉത്തരം- ഈ ഡ്രാമയുടെ ആദി-മദ്ധ്യ-അന്ത്യത്തിന്റെ കഥ വളരെ ദീര്‍ഘമേറിയതും ഉയര്‍ന്നതുമാണ്. ഈ കഥ മനുഷ്യര്‍ക്ക് മനസ്സിലാക്കാന്‍ കഴിയുകയില്ല. നിങ്ങള്‍ കുട്ടികള്‍ക്ക് ഈ കഥ വളരെ സാധാരണമാണ്. നിങ്ങള്‍ കുട്ടികള്‍ക്കറിയാം - ഈ ഡ്രാമ എങ്ങിനെ അതേപടി ആവര്‍ത്തിക്കുന്നു, ഈ ഏണിപ്പടി എങ്ങിനെ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുക്കുന്നു.

ഗീതം: ഓം നമഃ ശിവായ . . . .

ഓം ശാന്തി - മധുര-മധുരമായ കളഞ്ഞുപോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികള്‍ മഹിമയുടെ പാട്ട് കേട്ടു. ആരുടെ മഹിമ? ഉയര്‍ന്നതിലും ഉയര്‍ന്ന ഭഗവാന്റെ, ആരെയാണോ പതിത-പാവനന്‍, ദുഃഖത്തെ ഹരിച്ച് സുഖം നല്‍കുന്നവന്‍ എന്നെല്ലാം പറയുന്നത്. സുഖം നല്‍കുന്നവനെയാണ് ഓര്‍മ്മിക്കുന്നത്. കുട്ടികള്‍ക്കറിയാം സുഖം നല്‍കുന്നവന്‍ ഒരേയൊരു പരംപിതാ പരമാത്മാവ് തന്നെയാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരും പരമാത്മാവിനെയാണ് ഓര്‍മ്മിക്കുന്നത്, മറ്റ് ധര്‍മ്മത്തിലുള്ളവരും പറയുന്നു, അച്ഛന്‍ വന്ന് ദുഃഖത്തില്‍ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് സുഖം നല്‍കുന്നു എന്ന്. എന്നാല്‍ ബാബ സുഖം നല്‍കി, പിന്നീട് ദുഃഖം ആര്, എപ്പോള്‍ നല്‍കുന്നു എന്ന് അവര്‍ക്കറിയുകയില്ല, ഇതും നിങ്ങള്‍ കുട്ടികള്‍ക്കറിയാം. പുതിയ ലോകം വീണ്ടും പഴയതായിമാറുമ്പോള്‍ അതിനെ ദുഃഖധാമം എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. കലിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിനുശേഷം വീണ്ടും സത്യയുഗം വരികതന്നെ ചെയ്യും. സൃഷ്ടി ഒന്നുതന്നെയാണ്. മനുഷ്യര്‍ക്ക് സൃഷ്ടിചക്രത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും തന്നെ അറിയുകയില്ല, അതുകൊണ്ട് ബാബ ചോദിക്കുകയാണ് - നിങ്ങളെ ആരാണ് ഇത്രയും വിവേകശൂന്യരാക്കി മാറ്റിയത്? ബാബയാണെങ്കില്‍ ആര്‍ക്കും ദുഃഖം നല്‍കുന്നില്ല. ബാബ സദാ സുഖം നല്‍കുകയാണ്. നിങ്ങള്‍ കുട്ടികള്‍ക്കറിയാം സുഖം നല്‍കുന്നവന്റെ ജന്മസ്ഥാനവും ഭാരതത്തില്‍ തന്നെയാണ്, ദുഃഖം നല്‍കുന്നവന്റെ ജന്മസ്ഥാനവും ഭാരതത്തില്‍ തന്നെയാണ്. ഭാരതവാസികള്‍ ശിവജയന്തി ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, അത് ഉയര്‍ന്നതിലും ഉയര്‍ന്ന ഭഗവാന്റെ ജയന്തിയാണെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരാണ് ശിവന്‍. ഇത് ആര്‍ക്കും അറിയുകയില്ല. രാവണനെ വര്‍ഷ-വര്‍ഷം കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍ അത് എന്ത് സാധനമാണ്, എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് കത്തിക്കുന്നത്? ഒന്നുംതന്നെ അറിയുകയില്ല. ഡ്രാമയുടെ പ്ലാനനുസരിച്ച് അവര്‍ക്ക് ഇത് അറിയേണ്ടതും ഇല്ല. ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരികയാണ് ഓരോരുത്തരുടെയും പാര്‍ട്ട് വേറെ വേറെയാണ്. മനുഷ്യന്റെ പാര്‍ട്ടാണ് വര്‍ണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യര്‍ തന്നെയാണ് വിവേകശാലികള്‍. മൃഗങ്ങള്‍ക്ക് വിവേകമില്ല. ഈ സമയത്ത് മനുഷ്യരും വിവേകശൂന്യരായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഇത് പോലും അറിയുന്നില്ല, ദുഃഖ-ഹര്‍ത്താ, സുഖകര്‍ത്താ പതിത-പാവനന്‍ ആരാണ്? എങ്ങിനെ പതിതമായി മാറി, ആര് പാവനമാക്കി മാറ്റും? വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുക്കുന്നു, പക്ഷെ അര്‍ത്ഥമറിയുകയില്ല. ഈ സമയം തന്നെ ഭക്തിമാര്‍ഗ്ഗത്തിന്റെയാണ്, ശാസ്ത്രങ്ങളും ഭക്തി മാര്‍ഗ്ഗത്തിന്റേതാണ്. പറയുന്നുമുണ്ട് - ജ്ഞാനം, ഭക്തി, വൈരാഗ്യം ... അത്രമാത്രം. ഇത്രയും ബുദ്ധിയില്‍ വരുന്നുണ്ട്, എന്നാല്‍ ഇതിന്റെയും അര്‍ത്ഥം അറിയുകയില്ല. ജ്ഞാനസാഗരന്‍ ഒരേ ഒരു പരംപിതാവാണ്, തീര്‍ച്ചയായും പരമാത്മാവ് തന്നെ വേണം ജ്ഞാനം നല്‍കാന്‍. പരമാത്മാവ് തന്നെയാണ് സത്ഗുരു, സത്ഗതി ദാതാവ്, അതുകൊണ്ടാണ് വിളിക്കുന്നത്, വന്ന് ദുര്‍ഗ്ഗതിയില്‍ നിന്ന് രക്ഷിക്കൂ. ദ്വാപരത്തില്‍ നമ്മള്‍ ആദ്യം സതോപ്രധാന പൂജാരിയാകുന്നു, പിന്നീട് പുനര്‍ജന്മമെടുത്ത് താഴോട്ടിറങ്ങിവരുന്നു. വരുന്നവര്‍ക്കെല്ലാം തന്നെ ഏണിപ്പടിയിലൂടെ തിര്‍ച്ചയായും ഇറങ്ങുകതന്നെ വേണം. ബുദ്ധന്‍ മുതലായവരുടെ പേരൊന്നും ഏണിപ്പടിയില്‍ കാണിച്ചിട്ടില്ല. കാണിച്ചാലും, അവര്‍ക്കും ഏണിപ്പടി ഇറങ്ങുകതന്നെ വേണം. അവര്‍ക്കും സതോ-രജോ-തമോയിലൂടെ കടന്നുപോകുകതന്നെ വേണം. ഈ സമയത്ത് എല്ലാവരും തമോപ്രധാനമാണ്. ഇപ്പോള്‍ ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരികയാണ് - ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഭക്തി മാര്‍ഗ്ഗത്തിലെയാണ്, ഇതില്‍ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള കര്‍മകാണ്ഡങ്ങളുണ്ട്. ജ്ഞാനം തരുന്നവന്‍ ഒരേയൊരു ബാബയാണ്. ജ്ഞാനസാഗരന്‍ വന്നാണ് സത്യമായ ജ്ഞാനം കേള്‍പ്പിക്കുന്നത്. അരക്കല്പം പകലാണ്, അതില്‍ ഭക്തിയുടെ കാര്യമേയില്ല. പകല്‍ സമയത്ത് ആരും തട്ടിത്തടയാറില്ല, അവിടെ സുഖം തന്നെ സുഖമാണ്. ബാബയുടെ ആ സമ്പത്ത് നിങ്ങള്‍ക്ക് കല്പത്തില്‍ സംഗമയുഗത്തിലാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഈ ജ്ഞാനം ബാബ ആ കുട്ടികള്‍ക്കുതന്നെയാണ് നല്‍കു

ന്നത്, ആർക്കാണോ കല്പം മുന്നെയും നൽകിയിരുന്നത്, വീണ്ടും കല്പ-കല്പം അവർക്കുതന്നെ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ ബുദ്ധിയിലേ ഇതിരിക്കുകയുള്ളൂ അതായത് രചയിതാവു തന്നെയാണ് ജ്ഞാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എത്ര ചിത്രങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്, ഇതിന്റെ കലണ്ടറുകളും ഉണ്ടാക്കും. ആരെങ്കിലും പുതിയ വസ്തുക്കളുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അവ പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഭാരതത്തിൽ രചയിതാവായ ബാബ വന്ന് രചയിതാവിന്റെയും രചനയുടേയും ജ്ഞാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതും പ്രചരിക്കും, മാത്രമല്ല പുറത്തും എല്ലാവരുടെ പക്കലും എത്തും, പിന്നെ അവർക്കു പറയാൻ കഴിയുകയില്ല എന്തുകൊണ്ട് അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നില്ല എന്ന്. സർവ്വർക്കും ഈ അറിവ് ലഭിക്കും. ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമായ ഡ്രാമയാണ്, ഇതിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാകാൻ കഴിയുകയില്ല. ലോകത്തിൽ അനേക അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ചിലർ പറയുന്നു ഇത് പ്രകൃതിയാണ്, ചിലർ പറയുന്നു ആത്മാവ് നിർലേപമാണ്, ...അവസാനം എല്ലാവരും ഒരു ബാബ പറയുന്നതു തന്നെ കേൾക്കും. മനസ്സിലാക്കും ശരിക്കും നമ്മൾ ഈ ഡ്രാമയിലെ അഭിനേതാക്കളാണെന്ന്. ഇത് വിവിധ ധർമ്മങ്ങളടങ്ങിയ വൃക്ഷമാണ്. എല്ലാവരുടേയും ബുദ്ധിയുടെ പൂട്ട് തുറക്കപ്പെടും. ഇപ്പോൾ പൂട്ടപ്പെട്ടിരുക്കുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തിന്റെ കാര്യം വേറെയാണ്. ബാക്കി ഡ്രാമയുടെ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വരാൻ കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ ധർമ്മ സ്ഥാപകർ ഇന്ന സമയത്ത് വന്നു. ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വന്നുവോ? ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം കല്പ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രത്തിൽ നിന്നേ മനസ്സിലാകുകയുള്ളൂ, ഏണിപ്പടിയിൽ നിന്നല്ല. കല്പ വൃക്ഷം വളരെ നല്ലതാണ്. ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കും ഇത് ഉണ്ടായതും-ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമായ നാടകമാണെന്ന്. ബാക്കി യോഗത്തിന്റെ കാര്യം നിങ്ങൾക്കറിയാം. നമ്മൾ പാവനമായി മാറി ബാബയെ ഓർക്കുകയാണെങ്കിൽ വികർമ്മ വിനാശം നടക്കും. യോഗയുക്തമായി മാറുമ്പോൾ സ്വയത്തിന്റെയും അറിവ് ലഭിക്കും. സൃഷ്ടിയുടെയും സൃഷ്ടി കർത്താവിന്റെയും അറിവ് മുന്നോട്ട് പോകുംതോറും എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകും. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാകില്ല. ഡ്രാമയും വളരെ യുക്തിയോടെയാണ് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിൽ രഹസ്യമുണ്ട്. പുതിയവർ ആരെങ്കിലും വരികയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് തുടക്കം മുതലേ പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം. ഇത് വളരെ വലിയ കഥയാണ്. വളരെ മഹത്തായതുമാണ്, പക്ഷെ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് വളരെ സാധാരണമാണ്. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം ഈ ഏണിപ്പടി എങ്ങിനെയാണ് കറങ്ങുതെന്ന്.

അച്ഛൻ പറയുകയാണ് - ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ എത്ര യാതനകളാണ് അനുഭവിച്ചത്. ഇതെല്ലാം ഡ്രാമയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സുഖ-ദുഃഖത്തിന്റെ കളി നിങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ വളരെ ഉയർന്നവരും, പിന്നെ താഴ്ന്നവരുമായിമാറുന്നു. ബാബ പറയുകയാണ് - കുട്ടികളേ, ഞാൻ ഈ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ ബീജരൂപമാണ്. വൃക്ഷത്തിന്റെ മുഴുവൻ അറിവും എന്നിൽത്തന്നെയാണ് ഉണ്ടാകുക. പേരാൽ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഉദാഹരണവും ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ്. സന്യാസിമാരും ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്, എന്നാൽ അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഒന്നും തന്നെയില്ല. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം എങ്ങിനെയാണ് ആദി സനാതന ദേവീ-ദേവതാ ധർമ്മം പ്രായലോപമാകുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ അസ്ഥിവാരം തന്നെയില്ല. മുവുവൻ വൃക്ഷവും നിൽക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ധർമ്മങ്ങളുമുണ്ട്, ഒരു ധർമ്മം മാത്രമില്ല. നോക്കൂ, പേരാൽ വൃക്ഷവും എങ്ങിനെയാണ് നിൽക്കുന്നത്. തായ്ത്തടിയില്ല, എന്നാലും വൃക്ഷം സദാ പച്ചപ്പോടെ നിൽക്കുന്നു. മറ്റുവൃക്ഷങ്ങൾ തായ്ത്തടി നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തായ്ത്തടിയില്ലാതെ ജലമെങ്ങിനെ ലഭിക്കും. എന്നാൽ പേരാൽ വൃക്ഷങ്ങൾ സദാ കിളിർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് അത്ഭുതമല്ലേ. അതേപോലെത്തന്നെ ഈ വൃക്ഷത്തിലും ദേവീ-ദേവതാ ധർമ്മമില്ല. സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലുമില്ല, ദേവതാ ധർമ്മത്തിനുപകരം ഹിന്ദുവാണെന്ന് പറയുന്നു. രാവണരാജ്യം തുടങ്ങിയതുമുതൽ ദേവീ-ദേവതാ എന്നു പറയപ്പെടാൻ യോഗ്യരല്ലാതായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് പേര് മാറ്റി ഹിന്ദു എന്ന് വെച്ചു. ദേവതകളുടെ കേവലം ജഢചിത്രങ്ങൾ അടയാളരൂപത്തിൽ ബാക്കിയുണ്ട്, ഇതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുകയാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇവരുടെ രാജ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന്. എന്നാൽ ആ സ്വർഗ്ഗം എപ്പോഴായിരുന്നു; ഇത് ആർക്കും അറിയുകയില്ല. സത്യയുഗത്തിന്റെ പരിധിയും വളരെ നീട്ടിവലിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്താണോ കഴിഞ്ഞുപോയത് അത് വീണ്ടും അതിന്റെ സമയത്ത് ആവർത്തിക്കപ്പെടും. ആ രൂപം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകാൻ കഴിയുമോ? അത് വീണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ഈ ജ്ഞാനം നിങ്ങൾ കുട്ടകൾക്കേ മനസ്സിലാകുകയുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം ഭക്തി ചെയ്ത് പതിതമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പാവനമായ ലോകമുണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അച്ഛൻ ഇരുന്ന് മനസ്സിലാക്കിത്തരികയാണ് - പറയാറുമുണ്ട് അങ്ങ് എല്ലാം അറിയുന്നവനാണ്. ബാബ പറയുകയാണ് - ഞാൻ ഓരോരുത്തരുടേയും മനസ്സ് ഇരുന്ന് വായിക്കുകയാണോ? ചിലകുട്ടികൾ പറയുകയാണ് ബാബ അങ്ങേക്ക് എല്ലാം അറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങൾ വികാരത്തിൽ പോകുകയാണ് - അങ്ങ് എല്ലാം അറിയുന്നുണ്ടാകുമല്ലോ. ബാബ പറയുകയാണ് എന്താ മുവൻ ദിവസവും ഇരുന്ന് ഞാനിതു നോക്കുക

യാണോ? ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത് പതിതരെ പാവനമാക്കി മാറ്റാനാണ്.

നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം നാം ബാബയിൽ നിന്ന് സുഖത്തിന്റെ സമ്പത്തെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബാക്കി എല്ലാവരും മുക്തി ധാമിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകും. എങ്ങിനെ പോകും? ഇതിൽ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് നഷ്ടം. ബാബ തന്നെ വന്നാണ് മുക്തി-ജീവൻമുക്തിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത്. കണക്കുകളെല്ലാം തീർത്തുവേണം എല്ലാവർക്കും തിരിച്ചുപോകാൻ. നിങ്ങൾക്ക് സതോപ്രധാനമായി മാറണം. നിങ്ങളെന്തിനാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നത്? തമോപ്രധാനത്തിൽ നിന്നും സതോപ്രധാനമാക്കി മാറ്റുന്നവൻ ഒരേയൊരു ബാബയാണ്. ഭക്തിയിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അംശം പോലുമില്ല. ജ്ഞാനം-ഭക്തി എന്നെല്ലാം പറയും. ചോദിക്കൂ, ജ്ഞാനം എത്ര സമയം നടക്കുന്നു, ഭക്തി എത്ര സമയം നടക്കുന്നു? അവർക്ക് ഒന്നും പറയാൻ കഴിയുകയില്ല. ഭക്തി വേറെ കാര്യമാണ്, ബാബ സ്വയം പറഞ്ഞുതരികയാണ് - ഞാൻ എങ്ങിനെ വരുന്നു, ഏതു ശരീരത്തിലാണ് വരുന്നത്. മനുഷ്യർ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ കുടുങ്ങിയതു കാരണം എന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ശിവ-ശങ്കരന്മാരുടെ ചിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നത്. അവർ രണ്ടും ചേർത്ത് ഒന്നാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരാൾ സൂക്ഷ്മ വതനവാസി, മറ്റെയാൾ പരംധാം നിവാസി, രണ്ടുപേരുടേയും സ്ഥാനം വേറെ-വേറെയാണ്. പിന്നെ എങ്ങിനെ ഒരുപേര് വെയ്ക്കാൻ സാധിക്കും! ഒരാൾ നിരാകാരി, മറ്റേയാൾ ആകാരി. ഇങ്ങനെ ഒരിക്കലും പറയാൻ കഴിയുകയില്ല - ശങ്കരനിൽ ശിവൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. അതിനെയാണ് നിങ്ങൾ ശിവ-ശങ്കരൻ എന്നു പറയുന്നത്. ബാബ മനസ്സലാക്കിത്തരുകയാണ് - ഞാൻ ഈ ബ്രഹ്മാവിലാണ് പ്രവേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങളോട് ആരാണ് പറഞ്ഞത് ശിവ-ശങ്കരൻ ഒന്നാണെന്ന്? ശങ്കരനെ ഒരിക്കലും ഗോഡ് ഫാദർ എന്ന് പറയുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ പാമ്പിനേയും ഇട്ട് മുഖം എങ്ങിനെയാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, കാളപ്പുറത്ത് സവാരിയും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ശങ്കരനെ ഒരിക്കലും ഭഗവാനായി അംഗീകരിക്കുകയില്ല. ഒരു ശിവബാബയാണ് ഭക്തിയിൽ എല്ലാവരുടേയും മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിച്ച് കൊടുക്കുന്നത്. ശങ്കരനെപ്പറ്റി ഇത്രമാത്രമാണ് പറയുന്നത് - കണ്ണ് തുറന്നു, വിനാശം നടന്നു. അല്ലാതെ, സൂക്ഷ്മ വതനത്തിൽ കാളയോ സർപ്പമോ ഒന്നും തന്നെയില്ല. അതെല്ലാം ഇവിടത്തെ സൃഷ്ടിയാണ്. മനുഷ്യർ എത്ര കല്ലുബുദ്ധികളായിരിക്കുകയാണ്. ഇതും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, സ്വയം പതിതമായി മാറിയിരിക്കുകയാണെന്ന്. ബാബ പറയുകയാണ്-ഞാൻ ഈ സന്യാസിമാരുടേയും ഉദ്ധാരണം ചെയ്യാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. സാധന ചെയ്യുന്നത് എന്തെങ്കിലും പ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടിയാണ്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ സന്യാസിമാർക്ക് എങ്ങിനെ സ്വയത്തെ ശിവനെന്നോ ഭഗവാനെന്നോ പറയാൻ കഴിയും? ശിവനാണെങ്കിൽ സാധന ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. അവരുടെ പേരുതന്നെ സന്യാസി എന്നാണ്. ഭഗവാന് എപ്പോഴെങ്കിലും സന്യാസം ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നുണ്ടോ? സന്യാസം ധാരണ ചെയ്യുന്നവർക്ക് കാഷായവസത്രം ധരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഭഗവാനും ഈ വേഷം ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? ഭഗവാനാണെങ്കിൽ പതിത-പാവനനാണ്. പറയുകയാണ് - ഞാൻ ഈ വേഷധാരികളുടേയും ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നു. ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ പാർട്ട് അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ മനുഷ്യർ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവർക്കറിയുകയില്ല. ശാസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ട് ആരുടേയും സത്ഗതിയുണ്ടാകുന്നില്ല. ഒരു ബാബയിലൂടെയാണ് സത്ഗതിയുണ്ടാകുന്നത്. ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളും തീർച്ചയായും വേണം. ഗീതയിൽ എന്തെല്ലാമാണെഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഗീത ആരാണ് കേൾപ്പിച്ചത്, അതും ആർക്കും അറിയുകയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് മുഖ്യമായി ഊന്നൽ നൽകേണ്ടത് ഗീതയുടെ മുകളിലാണ്. ഗീത തന്നെയാണ് സർവ്വ ശാസ്ത്ര ശിരോമണി. എന്നാൽ ഈ ധർമ്മ ശാസ്ത്രം ആര്, എപ്പോൾ രചിച്ചു, ഇതുകൊണ്ട് എന്തു സംഭവിച്ചു? ആർക്കും അറിയുകയില്ല. ഗീതയിൽ എന്തെല്ലാമാണോ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്, അത് വീണ്ടും എഴുതപ്പെടും. നാം അവരോട് നല്ലതെന്നോ, ചീത്തയെന്നോ, ഒന്നും തന്നെ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ മനസ്സിലാക്കുന്നു, ഇത് ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിലെ സാമഗ്രിയാണെന്ന്, ഇതുകൊണ്ട് മനുഷ്യർ താഴോട്ടിറങ്ങുന്നു. 84 ജന്മം എടുത്തെടുത്ത് താഴോട്ടിറങ്ങുക തന്നെ വേണം. അവരവരുടെ പാർട്ടഭിനയിക്കാൻ എപ്പോഴാണ് സർവ്വരും വരുന്നത്, അപ്പോൾ അവസാനം എല്ലാരേയും തിരിച്ചു കൊണ്ടു പോകാൻ ബാബ വരുന്നു, അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ പതിത-പാവനൻ, സർവ്വരുടേയും സത്ഗതി ദാതാവ് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം വരുമ്പോഴാണ് സൃഷ്ടി കർത്താവിന്റേയും സൃഷ്ടിയുടേയും ആദി-മദ്ധ്യ-അന്ത്യത്തിന്റെ ജ്ഞാനം കേൾപ്പിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ബാബ ഇരുന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയാണ്, ഇതും മായ ഇടക്കിടെ മറപ്പിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ഭഗവാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച് വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരികളാക്കി മാറ്റുന്നുവെന്ന ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ എത്ര സന്തോഷമുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ ഈ ജ്ഞാനമുണ്ടാകുകയില്ല. പിന്നീട് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ ഭക്തിയുടെ അതേ ശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടാക്കപ്പെടും. 2500 വർഷം ഈ പാർട്ടഭിനയിക്കുക തന്നെ വേണം. ഈ ചക്രത്തിന്റെ ജ്ഞാനം നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിലുലുണ്ട്. അവർക്കാണെങ്കിൽ പതിതരെയും അറിയുകയില്ല, പാവനത്തിൽ നിന്ന് ആര് പതിതമാക്കി മാറ്റുന്നു, - അതും അറിയുകയില്ല. കേവലം കളിക്കോപ്പുകളുണ്ടാക്കി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഒന്നും

മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളോട് പറയും നിങ്ങളും ഭാരതവാസികളാണ്, പിന്നെ നിങ്ങളെങ്ങിനെയാണ് പറയുന്നത് - ഭാരതവാസികൾക്ക് ഒന്നുംതന്നെ അറിയുകയില്ല, വിവേകശൂന്യരാണെന്ന്. നിങ്ങൾ പറയൂ - ഇത് പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ പറയുകയാണ്, ബാബ തന്നെയാണ് ജ്ഞാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ ബാബയിലൂടെയാണ് വിവേകശാലികളായി മാറിയിരുക്കുന്നത്. പ്രദർശിനിയിൽ വളരെയധികം പേർ വരുന്നു, പറയുന്നു ഈ ജ്ഞാനം വളരെ നല്ലതാണ്. എന്നാൽ പുറത്ത് പോയാൽ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരെല്ലാവരും മായയുടെ ഉപഭോക്താക്കളാണ്. നിങ്ങളിപ്പോൾ രാമന്റെ ഉപഭോക്താക്കളായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധിയിലുണ്ട് ഇപ്പോൾ ബാബ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പതിതരിൽ നിന്ന് പാവനമാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബാബ നമ്മുടെ മംഗളം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമുക്കിപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ മംഗളം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. എത്രയും മറ്റുള്ളവരുടെ മംഗളം ചെയ്യുന്നുവോ അത്രയും ഉയർന്ന പദവി പ്രാപ്തമാകും. ഇതാണ് ആത്മീയ സേവനം. ആത്മാക്കൾക്കാണ് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നത്. മനസ്സിലാക്കുന്നതും ആത്മാവ് തന്നെ. അരക്കല്പം നിങ്ങൾ ദേഹാഭിമാനികളാകുന്നു. ദേഹി-അഭിമാനിയായി മാറുമ്പോൾ അരക്കല്പം സുഖം, ദേഹ-അഭിമാനിയാകുമ്പോൾ അരക്കല്പം ദുഃഖം. എത്ര വ്യത്യാസമാണ്!   നിങ്ങൾ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായിരുന്നപ്പോൾ മറ്റ് ധർമ്മങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ എത്ര മനുഷ്യരാണ്. നിങ്ങളിപ്പോൾ സംഗമയുഗത്തിലാണ്. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരികെക്കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും പുലർകാല വന്ദനവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്ക്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

1. യോഗ ശക്തി കൊണ്ട് എല്ലാ കണക്കുകളും സമാപ്തമാക്കി സതോപ്രധാനമായിമാറി തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് പോകണം. വേറെ ഒരു കാര്യത്തിലും പോകരുത്.

2. ഭഗവാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച് വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കി മാറ്റുകയാണെന്ന സന്തോഷത്തിലിരിക്കണം. ആത്മീയ സേവനം ചെയ്യണം.

വരദാനം : പവിത്രതയുടെ ആധാരത്തിൽ സുഖ-ശാന്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നവരായ നമ്പർ വൺ അധികാരിയായി ഭവിക്കട്ടെ!

ഏതു കുട്ടികളാണോ പവിത്രതയുടെ പ്രതിജ്ഞയെ സദാ സ്മൃതിയിൽ വെക്കുന്നത്, അവർക്ക് സുഖ-ശാന്തിയുടെ അനുഭൂതി സ്വതവേയുണ്ടാകുന്നു. പവിത്രതയുടെ അധികാരമെടുക്കുന്നതിൽ നമ്പർ വൺ ആകൂ, അതായത് സർവ്വ പ്രാപ്തികളിലും നമ്പർ വൺ ആയിമാറൂ; അതുകൊണ്ട് പവിത്രതയുടെ അസ്ഥിവാരത്തെ ഒരിക്കലും ബലഹീനമാക്കരുത്, അപ്പോൾ പറയാം അവസാനം വന്നും തീവ്രഗതിയിൽ പോകുമെന്ന്. ഈ ധർമ്മത്തിൽ സദാ സ്ഥിതിചെയ്യൂ - എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും - വ്യക്തിയാകട്ടെ, പ്രകൃതിയാകട്ടെ, പരിതസ്ഥിതിയാകട്ടെ, എത്രതന്നെ ഇളക്കിയാലും, ഭൂമി പിളർന്നാലും ധർമ്മത്തെ വെടിയില്ല.

സ്ലോഗൻ - വ്യർത്ഥമെന്തെന്നറിയാത്തവരായി മാറൂ, അപ്പോൾ സത്യം സത്യമായ സന്യാസിയായി മാറും.